

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De raptu peccatoris ad æternam pœnam. Cap. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

meo: & curre velociter per arctam viam,
quæ ducit ad vitam, vt ingrediaris ad læ-
tissima pascua agnorum meorum, qui
imitati sunt candorem, & innocentiam
meam.

*De raptu peccatoris ad eternam pœ-
nam.*

CAP. XVI.

BReues dies hominis sunt, & numerus
mensium eius apud me est. Constitui
quippe æterno consilio terminos eius,
qui præteriri non poterunt. Propter quod
frustra peccator morti proximus retroce-
dere quærit, cum nemo possit resistere
vultui meo. Statutum est hominibus se-
mel mori licet iusti sint: iniustis autem
superuentura est secunda mors, quam
peccando meruerunt, & ideò peccator ac-
cedente puncto mortis primæ, desperati-
one, & horrore plenus rapitur ad mortem
secundam, mittiturq; in tenebras, & tor-
menta Infernaliam, quæ carebunt fine. Si
videres, fili, quam ferociter irruant dæ-
mones in prædam, & morienti insultent,
tremeres, & horreres valde, & festinares
conuerti ad me, ne talia horribilia pate-
reris. Trahitur infelix anima ad locum
pœna;

pœnarum, & demergitur, in chaos illud, ubi umbra mortis, & null⁹ ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Vidēsq; se tandem descendisse ad statum obstinationis, & damnationis, irascitur & fremit contra me, & contra seipsam furiosius, quàm cogitare, aut explicare possit. Dæmones, quibus obediuit, quasi lupi famelici insiliunt super eam, vt calcant creaturam infælicem, quæ calcavit, dum viueret dulcissimam legem, & repulit magnam misericordiam meam. O quot latratus, canum infernalium implent aures illas, quæ noluerunt audire mollitos super oleum sermones meos! O quam formidolosa spectacula terrent oculos illos, qui corporealem pulchritudinem dilexerunt plusquàm me! O qualis rabies torquet animam illam, quæ noluit gaudere suauissima familiaritate mea! Ibi consumitur in sepulchro pœnarum sine consumptione, & moritur sine fine: non enim cessabit manus extenta iustitiæ meæ torquere inimicos meos, & vertere rotam dolorum & afflictionum in æternum. Propter quod, fili, præmeditare tristissimum statum damnationis, in quem peccata tua te impellunt, & reuertere ad me, antequam nox accedat; & tradaris

vngui-

vnguibus leonum rugientium contra te.
 Eripe nunc per gratiam meam teipsum à
 corruptione sordium, quæ faciunt animã
 abominabilem, & dignam carcere sem-
 piterno: & in hora illa tremenda ego eri-
 piam te de manu canis, & saluabo te de o-
 re leonis infinita potentia, & fidelissimo
 auxilio dexteræ meæ. Ne differas tempus
 pœnitentiæ, sed præuenire cura faciem
 meam intima confessione culparum tua-
 rum, & humiliatione cordis contriti; &
 habebis me adiutorem fortissimum, qui
 humiliabo calumniatorem tuum sollici-
 tum, & impatientem salutis tuæ, quam
 acquisiui sanguine meo. Ego desidero
 saluam facere charissimam mihi prædam
 animæ tuæ: ne sis ingratus perseuerans in
 statu inimicitie meæ, sed conuertere ad
 benignissimum Redemptorem tuum, qui
 expansis brachijs expectat te. Et odora-
 bor ego sacrificium cordis tui emolliri;
 & præparati ad capiendas inspirationes,
 & misericordias meas: placebitque mihi
 hostia tua super vitulum pinguem, & no-
 uellum cornua producentem & vngulas.
 Non enim mâducabo carnes taurorum,
 aut vitulorum, aut sanguinem hircorum
 potabo: sed sacrificium laudis, & conuer-
 sionis tuæ, qua delector, honorificabit
 me,

me, & desponsabo mihi, in reconcilia-
tione, & reparatione amissæ gratiæ meæ,
dilectissimam animam tuam.

*De resurrectione anima, quæ fit per pœni-
tentiam.*

CAP. XVII.

Quamuis nihil eorum, quæ dixi, te
moueret, fili, ad agendam pœniten-
tiam & querendam pacem, & amicitiam
meam, inæstimabile saltem bonum diui-
næ gratiæ, ad quam veri pœnitentes re-
surgunt à morte peccati, deberet morare
te, vt statim conuertereris ad me auctore
vitæ, & lucis illius, quæ nescit occasum.
Tanta est enim dignitas, sublimitas, &
decor gratiæ meæ, per quam ego habito
in anima Iusti, vt abominabilis appareat
omnis mundi pulchritudo, & altitudo, si
cum illa comparetur. Si daretur tibi, ô fili
charissime, semel aspicere resurrectionē
illam, quæ fit per gratiam meam, omnia
mundi bona despiceres, vt stercore, & vē-
deres omnē substantiam domus tuæ, ad
emendam prætiolosissimam gratiæ marga-
ritam. Recordare, fili, quod didicisti per
Sanctas Scripturas, & inspirationes meas,
quomodo corpus meum à peccatoribus

C

defor-